

LA SOCA DE NADAL

ADAPTACIÓ: Anna Mª Sabaté Viña

SINOPSI: En Pep i la Meri viuen en una masia al costat dels seus pares. Els ajudaven en les feines més pesades i sobretot quan s'havia d'anar a buscar llenya per fer foc.

Un dia, quan estaven recollint la llenya, van sentir un esternut. Com cap d'ells l'havia fet, els va estranyar perquè al llenyer només hi eren ells.

En un racó hi havia una soca, que va resultar ser una soca màgica. Després de parlar amb ella, la van entrar a casa i la van posar al costat de la llar de foc, tal com ella volia per no tenir fred.

Els nens van atendre la soca, el millor que van poder, i van rebre una recompensa que els va ajudar a passar un Bon Nadal.

PERSONATGES: (14)

Narrador/a 1

Narrador/a 2

Pep

Meri

Soca

Àvia

Mare

Pare

Cor que recita (6)

LA SOCA DE NADAL

NARRADOR 1: A la masia d'en Pepet, hi vivia una família que tenia dos fills, en Pep i la Meri.

ÀVIA: Avui que fa bo, podeu aprofitar i anar a jugar al carrer. Però abans, aneu a buscar un tronc per posar al foc.

PEP: De seguida àvia.

NARRADOR 2: Quan van ser al llenyer, que era ple de troncs, soques i tions, van sentir un esternut.

MERI: Salut!

PEP: Salut!

MERI: (*Mirant sorprès al seu germà*) Si nosaltres no hem esternutat, qui ho ha fet?

PEP: (*Espantat*) Meri, ha parlat la soca!

MERI: No siguis babau, les soques no parlen.

SOCA: (*Amb veu tremolosa*) He sigut jo!

PEP I MERI: Com...? Una soca que parla?

SOCA: Sí, soc una soca i estic molt refredada i amb fred. Si em volguéssiu ajudar...

COR: La soca ha esternutat
la pobra s'ha constipat.
Hauria d'estar al llit
i tapada tota la nit.

PEP: Vols dir que nosaltres el podem ajudar?

MERI: És clar que l'ajudarem!

COR: La soca mai no es mou,
ni fa gens d'enrenou,
s'està molt quieteta
per no gelar-se la panxeta.

NARRADOR 1: Els dos germans van decidir portar la soca dins de casa, a la vora del foc.

SOCA: Ai, gràcies per socórrer-me!

COR: Els nens agafen la soca,
l'entren a poc a poc,
la deixen vora del foc,
perquè allí és un lloc
on estarà calenteta.

(Els nens tapen la soca amb una manta. Al cap d'una estona entra l'àvia).

ÀVIA: Què és això?

MERI: És una soca que té fred i està constipada.

PEP: Per això l'hem posat vora del foc.

(Entra a escena el pare dels nens, que arriba de treballar).

ÀVIA: Has vist el que han fet els nens? Diuen que la soca està constipada, i ha d'estar a la vora del foc per escalfar-se.

PARE: No us preocupeu mare, són coses de canalla. Deixeu-los fer.

NARRADOR 2: Quan els nens es queden sols amb la soca, aquesta es posa a parlar.

SOCA: Soc una soca d'olivera molt i molt vella. Tan vella que vaig ser prop del pessebre quan va nàixer el nen Jesús. La part del darrere la tinc cremada de tan escalfar el nen. Després vaig viatjar molt fins arribar aquí. Com a recompensa, el nen Jesús em donà un do.

COR: Amb el darrere cremat
està joiosa la soca,
perquè té un do concedit
per l'Infant que ens ha redimit.

SOCA: Escolteu atentament. Doneu-me menjar i beure i la nit de Nadal, agafeu bastons i claveu-me cops. No patiu, no em fareu mal. Després veureu el que passa.

COR: El tronc és un bon jan,
va menjant i es va atipant,
perquè sap que ve Nadal,
i tots els nens l'esperen
amb una il·lusió molt gran.

NARRADOR 1: El dia de Nadal després de sopar, els nens van explicar als pares i als avis, què els havia dit la soca.

MARE: No costa res provar si és veritat el que us ha dit la soca.

ÀVIA: Vaig a buscar un parell de bastons.

PEP: Àvia, mira que siguin gruixuts.

ÀVIA: D'acord Pep.

(Al cap d'un moment entra l'àvia amb els bastons).

ÀVIA: Teniu i piqueu ben fort.

MERI: *(Picant)* Soca, caga torrons.

PEP: *(Picant)* Soca de Nadal, caga figues, ametlles i avellanes.

COR: Tronc de Nadal,
caga torrons i pixa vi blanc.
No caguis arengades que són salades.
Caga torrons que són molt bons.

(Tota la família es retira i es queden els nens sols).

MERI: Soca, que cagaràs cada dia?

SOCA: No, només la nit de Nadal, així que ara fins l'any que ve. Deixeu-me dalt a les golfes per descansar.

NARRADOR 2: En Pep i la Meri van deixar la soca ben tapada, perquè no es tornés a constipar. Durant la primavera i l'estiu els nens no se'n van recordar més de la soca però en arribar el temps de Nadal, van pujar a les golfes i es van trobar amb una gran sorpresa.

PEP: Què és tot això?

SOCA: Són els meus fills i filles amb una virtut com la meva.

MERI: Quina alegria! I si els regalem als nostres amics? Així ells també tindran regals.

PEP: Molt ben pensat.

(Els nens agafen els troncs i els donen a cada nen del cor. Després tots canten)

Caga tió, tió de Nadal;
posarem el porc en sal,
la gallina a la pastera
i el pollí a dalt del pi.
Toca, toca, Valentí;
Ara passen bous i vaques,
les gallines amb sabates
i els capons amb sabatons.
Caga tió.

COR: Per Nadal, temps de miracle, és també el temps del tió;
estimem-lo i agafem-lo perquè ragin més torrons..

NARRADORS: I així va ser com les soques i els tions van arribar a totes les llars. I els nens els canten cançons la nit de Nadal, perquè els portin moltes coses.

.....**Fi**.....